

Bulgular: NT 3 mm ve üzerinde saptanan 85 gebenin 56'sında (%65.8) karyotip normal saptandı. 29 olguda (%34.2) kromozom anomalisi saptandı. Kromozom anomalileri olarak; 17 olguda trizomi 21, 6 olguda trizomi 18, 3 olguda 45X0, birer olguda ise trizomi 13, dengesiz delesyon (46XX-17p (13) ve normal polimorfizm saptandı. Karyotipi normal olan 56 olgunun ultrasonografi taramalarında 6 olguda (%10.7) major anomaliler veya kromozom anomalisi markırları saptandı.

Sonuç: NT yüksekliği olan fetuslarda belirgin kromozom anomalisi (%34.2) saptanmaktadır. Kromozom yapısı normal olan fetuslarda ise yapısal anomaliler veya markırlar (%19.8) yüksek oranda görülmektedir.

Anahtar sözcükler: NT yüksekliği

PB-075

Non-immün hidrops fetalis olguları ve gebelik prognozları

Cüneyt Eftal Taner, Serhat Sarıkaya, Ceren Besli, Gülin Okay, Atalay Ekin, Mehmet Özeren

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalık ve Doğum Kliniği Perinatoloji Kliniği, İzmir

Amaç: Hastanemizdeki non-immün hidrops fetalis tanısı almış olguların; maternal ve fetal etyolojik nedenleri ve gebelik prognozları incelendi.

Yöntem: Ultrasonografide hidrops fetalis tanısı alan ve Rh uyumsuzluğu saptanmayan olgular çalışma grubunu oluşturdu. Non-immün hidrops fetalis tanısı alan 46 olgu etyolojik açıdan incelendi. Maternal nedenler, fetal enfeksiyonlar, karyotip anomalileri, yapısal anomaliler, gebelik sonuçları ve otopsi sonuçları gözden geçirildi.

Bulgular: Yaş ortalaması 29.5, gebelik haftası 17.2 hafta olan 46 gebelik olgusunun 26'sında (%56.5) kromozom anomalisi saptandı. 20 olgunun (%43.5) karyotipi normal olarak saptandı. Karyotipi normal olan 1 olguda (%2.17) tip 1 DM, 1 olguda (%2.17) ise maternal aktif rubella enfeksiyonu saptandı. Karyotipi normal olan 14 olguda (%30.4) yapısal anomali tespit edildi. 4 olguda (%8.76) ise hidrops fetalis dışında herhangi bir patoloji izlenmedi. 26 olguda patolojik otopsi yapıldı. 12 olguda multipl anomali saptandı. Sadece 5 olguda patolojik bulgu saptanamadı. 46 olgunun 26'sının gebeliği (%56.5) termine edildi. 16 olguda (%34.8) fetus intrauterin eksitus oldu. 3 olgu (%6.5) ise neonatal eksitus ile sonuçlandı. Bir olguda (%2.2) ise sağlıklı bebek elde edildi.

Sonuç: Non-immün hidrops fetalis yüksek mortalite ile seyreden etyolojide maternal ve fetal birçok patolojinin rol oynadığı bir patolojidir ve etyolojide multidisipliner bir yaklaşımla araştırılmalıdır.

Anahtar sözcükler: Non-immün hidrops fetalis

PB-076

İlk trimester maternal serum PAPP-A ve serbest beta-hCG değerlerinin gebelik komplikasyonları ile ilişkisi

Betül Nalbant, Gülseren Yücesoy, Yiğit Çakıroğlu, Hayal Uzelli Şimşek, Şule Yıldırım Köpük

Betül Nalbant Kocaeli Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Ana Bilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Birinci trimester kombine tarama testinin serum belirteçleri Pregnancy associated Plasma Protein-A (PAPP-A) ve Serbest Beta Human Chorionic Gonadotropin (fβ-hCG) nin değerlerinin olumsuz gebelik sonuçlarını öngörmedeki yerini araştırmak.

Yöntem: 11+0 ile 13+6 haftalarında birinci trimester kombine tarama test için hastanemize başvuran 970 gebe çalışmaya alınmıştır. Gebelik komplikasyonu olmayan (Grup 1, n: 477) ve olan (Grup 2, n:493) olmak üzere iki ana gruba ayrılmıştır. PAPP-A, serbest β- hCG MoM değerleri her iki grup arasında karşılaştırılarak gebelik komplikasyonlarını ön görülebilirliği araştırılmıştır. İstatistiksel değerlendirilme SPSS 16 programıyla yapılmıştır.

Bulgular: Preeklampsi (p:0.03), gestasyonel hipertansiyon (p:0.04), intrauterin gelişme kısıtlılığı (p:=0.001), erken doğum (p:0.0032), oligohidramnios + intrauterin gelişme kısıtlılığı (p=0.001), intrauterin fetal ölüm (p:0.001) olgularının kontrol grubuna göre PAPP-A MoM değerleri istatistiksel anlamlı olarak düşük bulunmuştur. Plasenta previa (p:0.021), makrozomi (p:0.001) ve LGA (p:0.001) olguları PAPP-A MoM değerleri istatistiksel anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. PAPP-A ile gestasyonel diyabet, aboutus, ablasyo plasenta, erken membran rüptürü arasında bir ilişki izlenmemiştir. β-hCG MoM değerleri kontrol grubuna göre gestasyonel diyabet (p:0.005) ve plasenta previa (p:0.001), makrozomi (p:0.001) olgularında istatistiksel anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. Kontrol grubu ile abortus, preeklampsi, IUGK, EMR, ablasyo plasenta olgularının β-hCG'nin MoM değerleri arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır.

Sonuç: İlk trimester maternal serum PAPP-A seviyeleri düşüklüğü gebeliğin ileri haftalarında gelişen preeklampsi, IUGK, erken doğum ve intrauterin fetal ölüm ile ilişkilidir. β-hCG'nin yüksek MoM değerleri ise gestasyonel diyabet ve plasenta previa ile ilişkilidir. PAPP-A ve β-hCG MoM değerleri düşük veya yüksek tespit edilen vakaları daha yakın takip etmenin yararlı olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar sözcükler: Birinci trimester tarama, β-hCG, PAPP-A, olumsuz gebelik sonuçları

PB-077

TRAP sekansı: Olgu sunumu ve literatür derlemesi

Sümeýra Nergiz, Selda Demircan Sezer, Sündüz Özlem Altınkaya, Mert Küçük, Alparslan Ünsal, Ali Rıza Odabaşı, Hasan Yüksel

Adnan Menderes Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Aydın

TRAP (Twin Reversed Arterial Perfusion) sekansı monokoryonik ikiz gebeliklerde görülen, çok ender bir sendromdur. Monokoryonik ikiz gebeliklerde %1 oranında görülmektedir. TRAP sekansında multipl anomalilere sahip, kalbi gelişmemiş alıcı bir fetus ile bu fetusu plasentadaki vasküler anastomozlar yoluyla besleyen pompa fetusun varlığı söz konusudur. Pompa fetus yapısal olarak normaldir ancak bu fetusta, gebelik esnasında kardiomegali, perikardial efüzyon, plevral efüzyon, asit ve polihidramnios ile birlikte kalp yetmezliği gelişebilir. TRAP sekansı pompa fetus için yüksek mortalite oranına sahip iken, alıcı fetus için hemen her zaman ölümcüldür. Burada ondördüncü gebelik haftasında tanı konulan, ailenin istemi doğrultusunda konservatif gözlem ile takip edilen, akardiyak asefalik monokoryonik ikiz olgusu sunduk.

Anahtar sözcükler: TRAP sekansı, akardiyak fetus

PB-078

Plasenta invazyon anomalilerinde yönetim: Merkezimizin 3 yıllık deneyimi

Ayşe Güler Okyay, Raziye Keskin Kurt, Atilla Karateke, Arif Güngören, Kenan Dolapçioğlu, Dilek Benk Şilfeler, Ali Ulvi Hakverdi

Mustafa Kemal Üniversitesi, Tayfur Ata Sokmen Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum AD, Hatay

Amaç: Plasenta invazyon anomalileri, çeşitli nedenlerden dolayı desidua bazalis tabakasının hasarlandığı ya da olmadığı durumlarda, plasentanın myometriuma tutunması sonucunda ortaya çıkar. Risk faktörleri arasında geçirilmiş sezaryen, endometrial küretaj, multiparite, submuköz myom ve asherman sendromu sayılabilir. Kliniğimizde plasenta invazyon anomalisi öntanısı ile operasyona alınan olguların klinik ve operatif özelliklerini inceleyerek olguların yönetimi ile ilgili deneyimlerimizi sunmayı amaçladık.

Yöntem: Bu çalışmada Ocak 2009 – Aralık 2012 yılları arasında Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı'nda plasenta invazyon anomalisi endikasyonu ile opere edilmiş olan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi.

Bulgular: Toplam 67 hastaya, plasenta invazyon anomalisi nedeni ile 32-38 inci gebelik haftalarında operasyon uygulandı. Olguların 58'inde (%86.6) en az bir kez sezaryen öyküsü olduğu tespit edildi. Olguların 48'i (%71.6) elektif olarak operasyona alınırken, 19'u (%28.4) acil olarak operasyona alındı. Operasyonda kanamanın çok şiddetli olması nedeniyle 30 (%44.7) hastada bilateral hipogastrik arter ligasyonu yapılırken, 16 (%23.8) olguda histerektomi gerek duyuldu. Histerektomi yapılan olguların 2'sinde (%6.25) 1, 10'unda (%62.5) 2, 4'ünde (%25) ise 3 veya daha fazla sezaryen öyküsü vardı. Beş (%7.4) olguda mesane yaralanması nedeniyle tam kat mesane onarımı yapıldı. Olguların 31'ine (%46.26) kan transfüzyonu yapıldı. Postoperatif dönemde 7 (%10.44) olgu yoğun bakımda takip edildi Tüm hastalar şifa ile taburcu edildi.

Sonuç: Plasenta invazyon anomalileri, sıklığı günümüzde giderek artan bir obstetrik problemdir. Morbitide ve mortalitesi yüksek olan bu durumun takip ve tedavisi, multidisipliner yaklaşımın mümkün olduğu tersiyer merkezlerde deneyimli ekipler tarafından yapılmalıdır.

Anahtar sözcükler: Plasenta invazyon anomalisi, histerektomi

PB-079

Klomifen gebeliğinde çok ender görülen grade 3-4 overyen hiperstimulasyon sendromu

Aytekin Aydın, Mustafa Öztürk

Etmesgut Asker Hastanesi, Ankara

Amaç: Klomifenle ovulasyon indüksiyonu yapılırken bazen hafif, çok ender olarak da ileri derecede overyen hiperstimulasyon (OHSS) görülebileceğini vurgulamaktır.

Giriş: Klomifenle ovulasyon indüksiyonu yapılırken %13,5 oranında grade 1-2 (hafif) OHSS görülebilir. Ancak daha şiddetli OHSS çok ender görülür. OHSS oluşumunda Vascular Endotelial Growth Factor (VEGF) etkin rol oynar. VEGF nedeniyle damarlarda artmış geçirgenlik, hemokonsantrasyon, ovaryen büyüme görülür. OHSS'nin yönetiminde hastanın kliniğine yönelik işlemler yapılır.

Olgu: Hasta 30 yaşında G1 P0 A0 olup, 3 yıldır evlidir. Korunmamalarına rağmen çocuk sahibi olamamıştır. Sonografide overlerin polikistik yapıda olduğu saptanmıştır. Hastaya çocuk isteği nedeniyle klomifenle ovulasyon indüksiyonu yapıldı. Bir hafta sonra sonografide overlerde en büyüğü 19 mm'lik 6 adet folikül izlendi. Hasta adet gününü birkaç gün geçtiğinde karnında hassasiyet belirtirken, β -hCG 132 mIU/ml ve sonografide overler büyümüş ve Douglas boşluğunda 17 ml'lik sıvı bulundu. Altıncı haftada sonografide uterus